

Hvor stor en sådan stigning vil blive, er vanskeligt at sige mere præcist. Såfremt udviklingen i domstolenes praksis efter den foreslåede lovændring måtte tale derfor, vil Justitsministeriet tage spørgsmålet om denne udviklings eventuelle ressourcemæssige konsekvenser op til overvejelse, herunder med henblik på eventuel særskilt forelæggelse for de bevilgende myndigheder.

Efter lovforslagets § 38 a kan klager over afslag på ordinær prøveløsladelse indbringes for domstolene. Vurderingen af, hvilket antal klager der vil blive indbragt for domstolene, er forbundet med betydelig usikkerhed. Justitsministeriet skønner imidlertid, at antallet af indbragte klagesager må antages at blive forholdsvis begrænset. På denne baggrund finder Justitsministeriet, at forslagens regel om domstolsprøvelse ikke kan antages at påføre domstolene merarbejde af væsentligt omfang.

Lovforslaget skønnes ikke i øvrigt at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning.

5. Hørte myndigheder m.v.

Der er indhentet udtalelse over Straffelovrådets betænkning nr. 1099/1987 om strafferammer og prøveløsladelse fra præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, Københavns Byret og retterne i Århus, Odense og Ålborg, fra Den danske Dommerforening, rigsadvokaten, rigspolitichefen, Politidirektøren i København, Foreningen af politimestre i Danmark, Dommerfuldmægtigforeningen, Politifuldmægtigforeningen, Advokatrådet, Forsvarsministeriet, Dansk Kriminalpolitiforening, Dansk Politiforbund, Dansk Fængselsforbund, HK-landsklubben for Kriminalforsorgen, Foreningen af Fængselsinspektører m.fl. samt fra Kriminalforsorgsforeningen.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den foreslåede bestemmelse i § 38, stk. 1, indeholder de tidsmæssige betingelser for ordinær prøveløsladelse. Efter bestemmelsen skal der tages stilling til spørgsmålet om prøveløsladelse, når to trediedele af straffetiden, dog mindst 1 år, er udstået. For domme på mellem 1 år og 2 år foreslås der den særregel, at der først skal tages stilling til spørgsmålet om prøveløsladelse, når 1 år plus en trediedel af den resterende straffetid er udstået.

Virksomheden af særreglen fremgår af følgende skema:

Straf	Afsoningstid med særreglen	Afsoningstid uden særreglen
1 år	1 år	1 år
1 år 3 mdr.	1 år 1 md.	1 år
1 år 6 mdr.	1 år 2 mdr.	1 år
1 år 9 mdr.	1 år 3 mdr.	1 år 2 mdr.
2 år	1 år 4 mdr.	1 år 4 mdr.

Baggrunden for særreglen er ønsket om at undgå, at straffe på f.eks. 1 år og 6 måneder medfører samme afsoningstid som straffe på f.eks. 1 år, hvilket ville være tilfældet, hvis § 38, stk. 1, 1. pkt., stod alene.

§ 38, stk. 2, angiver de materielle betingelser, hvorunder ordinær prøveløsladelse efter stk. 1 kan nægtes. Selv om adgangen til prøveløsladelse således er fakultativ, er det forudsat, at prøveløsladelse er den normale afslutning på et fængselsophold, når de tidsmæssige betingelser efter stk. 1 er opfyldt.

Prøveløsladelse kan således kun nægtes, hvis der er nærliggende fare for, at den dømte vil begå nyt strafbart forhold af væsentlig betydning, og fortsat straf fuldbyrdelse må anses for nødvendig for at forebygge denne fare. Med denne afslagsgrund tilsigtes tilvejebragt en lovfæstelse af det utilrådelighedskriterium, der anvendes i praksis, jf. bilag 1. Som strafbart forhold af væsentlig betydning anses i almindelighed kriminalitet, der forventes at ville medføre fængselsstraf i 3-4 måneder eller derover. Der tilsigtes således på dette punkt ingen ændringer i forhold til nugældende praksis, således som den er beskrevet i bilag 1. I vurderingen af recidivrisikoen vil der også kunne tages hensyn til den dømtes forhold under afsoningen. Har den pågældende under afsoningen gjort sig skyldig i nyt strafbart forhold, undvigelse eller i anden grov tilsidesættelse af de regler, der gælder for strafudståelsen, vil dette være momenter, der taler imod løsladelse på prøve. Herudover kan prøveløsladelse kun nægtes, hvis den dømte modsætter sig prøveløsladelse på de vilkår, som ville blive fastsat. Dette svarer til den gældende retstilstand.

Derimod vil det ikke længere være en forudsætning for prøveløsladelse, at der er sikret den dømte passende ophold og arbejde eller andet underhold, jf. den nugældende § 38, stk. 5.

Hvis ordinær prøveløsladelse nægtes, skal spørgsmålet om prøveløsladelse senere tages op til fornyet overvejelse, såfremt den resterende straffetid gør det muligt, jf. § 38, stk. 4. Dette gælder, uanset om nægtelsen af prøveløsladelse er blevet tiltrådt af retten efter § 38 a, stk. 2.